

ÉLŐ KÖVEK

1 Péter 2,5

RÁKOSCSABA FŐPLÉBÁNIA HAVI LAPJA –XX./5. sz. 2021. Szűz hava

SEGÍTSÉGÜL HÍVOM AZ ÚR NEVÉT Hogy valamiképpen el ne sodródjunk

„Krisztusnak részesei lettünk, de csak akkor, ha az általa vetett alapon mindvégig erősen kitartunk... Ezért még inkább figyelünk kell mindarra, amit hallottunk, hogy valamiképpen el ne sodródjunk.” (Zsid 3,14 és 2,1.)

Az eucharisztikus kongresszusra készülve fölemeljük az Úr kelyhét, és segítségül hívjuk az Úr nevét, hogy még jobban elmélyítsük szívünkben a katolikus egyház ősi és apostoli hagyományban gyökerező tanítását az Oltáriszentségben valóságosan jelenlévő Jézusról.

Szerencsésebb korokban a katolikus hívek az anyaszentegyház egyetemességét megtapasztalhatták a világon bemutatott bármely szentmisében, és a hirdetett hittételek is országoktól függetlenül is azonos, egyetemesen elfogadott és vallott igazságok voltak.

Ellentmondásos XX. századi folyamat, hogy a globalizálódást igénylő és végrehajtó világ a hit és a liturgia terén nem viselte el az egyetemességet: a népnyelvű liturgiák kizárólagossá váltak. (Vö. „A latin nyelv használatát, a részleges jog érvényben maradása mellett a latin szertartásokban meg kell tartani.” *Sacrosanctum Concilium*), az átalakított liturgia pedig fél évszázad után egyre inkább úgy tűnik, mintha nem ugyanazon a hiten alapulna a világ különböző területein, és végképp nem azon, amin a régi szentmise. A liturgia végzésében megjelenő, felnőtt keresztény szabadságra apelláló „ad libitum” (am. tetszés szerinti)-módszer, az „így, vagy ehhez hasonlóan”, „ezt, vagy ehhez hasonlóan” nem pusztán a szertartások egyéni változatosságát, hanem a hit sérülését, sőt eltűnését is elősegítette. Mert ez az alapállás gyárilag magában hordozza a romlás lehetőségét, hiszen az anyaszentegyház kipróbált gyakorlata helyett egyéni tetszésre alapoz, ami már csak a nagy számok törvénye szerint sem sziklaszilárd alap. Ha pedig mindez társul a teológiai képzés leromlásával, akkor lassan már isteni csoda kell ahhoz, hogy a szertartást végző pap tényleg szentmisét mutasson be, a résztvevők pedig azért legyenek jelen, amiért elvileg kellene. Míg a bevezetések a megreformált liturgia volt a kevesebb, mint az egyház hite, mostanra már a szertartásokat végző vagy azokon résztvevő keresztények hite lett alulról konvergáló, mert az „egyház úgy hisz, amint imádkozik” (KEK 1124), de egy idő után úgy is imádkozik, amint hisz.”

A Pew Research Center nagy port kavart 2019-es fölmérése szerint a magukat katolikusnak valló amerikaiak egyharmada, a templomba járó katolikusoknak 63 %-a hiszi csupán az egyház tanítását Krisztus Urunk valóságos jelenlétéről az Oltáriszentségben. A felmérés nyomán föltehető a nyugtalanító kérdés, hogy az egyszerű

hívekkel párhuzamosan vajon a papság hány százaléka hiszi ugyanezt, amint az egyház tanítása szerint hinnie kellene. És ha valaki fölhördülne a kérdésre, nyugodtan megfontolhat más, szintén alapvető hittételeket is, de könnyen leleplezhető akár implicit tagadásuk is. Prédikációkat hallgatva fölmerül a kérdés: az adott pap vajon hisz-e a keresztség szükségességében az üdvösséghez. Tényleg hisz-e, ha nem lát problémát abban, hogy számos katolikus család akár évekig halogatja újszülöttje megkeresztelését. Vagy ha több évtizedig misszionáriusként működik anélkül, hogy egyetlen embert is meg akarna keresztelni, és erre még büszke is! Hisz-e a katolikus (!) egyház tanítását arról, hogy vannak objektív, egyéni megítéléstől független súlyos bűnök, amelyek közül bármelyik örökre eltávolíthat az Istentől. Tényleg hisz-e az általa akár gyakran hivatkozott Szentlélek, ha nem lát kizáró összefüggést az egyéni súlyos bűnök és a Szentlélek bennük lakása között. Beszél-e a végső dolgokról? Hisz-e például az utolsó ítéletet? Hiheti-e azt egyáltalán, ha nem hisz a gonoszban, mint személyes létezőben; vagy azt gondolja, hogy a végén úgyis mindenki üdvözülni fog? Ha a pokol üres, és így nem igaz a mi Urunk szava? Hisz-e az üdvösséget, ha sosem beszél róla? A sor folytatható, és föltehető a kérdés: ha ezekben nem hisz a pap, akkor föltételezhető-e a hite az eucharisztikus jelenlétben? És ha nem hisz benne, mi történik az általa celebrált misén? Persze tudjuk, hogy a szentmisében ex opere operato, a szentmisét bemutató pap személyes szentségétől függetlenül történik meg a legszentebb áldozat, Krisztus üdvözítő művének erejéből. Tehát megtörténhet úgy is, hogy a pap nem hisz a valóságos jelenlétben, feltéve, hogy az egyház szándéka szerint végzi a szentmisét, az egyház által előírt módon.

„Ezért nem változtatható meg és nem manipulálható egyetlen szentségi szertartás sem a fölszentelt szolga vagy a közösség tetszése szerint. Még a legfőbb egyházi tekintély sem változtathatja a liturgiát tetszése szerint, hanem csak hívő engedelmességgel és a liturgia iránti vallásos tisztelettel.” (KEK 1125.)

(Hogy a legfőbb egyházi tekintély hívő engedelmességgel és vallásos tisztelettel hajtottá volna végre 50 éve a liturgikus reformot, az a fránya történelmi részletek ismeretében nem evidens. De mivel az egyházat megtépázó tévutak (pl. arianizmus, képrombolás) amelyek nem kiválásra, hanem az egyházon belüli győzelemre törekedtek, általában nem tartottak tovább 60 évnél, valószínűleg hamarosan kiderül. Ha az lett volna helyes, hogy ne változtasson rajta, nemsokára úgy fog szétfoslani a győzelmesnek tűnő tévút, ahogy a korábbiak foszlottak szét egy pillanat alatt. (Papok, készüljétek, és tanuljátok a régi szentmisét!)).

Ám a legfőbb egyházi tekintély alatt lévő egyháziak ettől függetlenül nem változtathatnak. Semmit. Szolga módjára kell szolgálni, betűhűséggel... Mert az egyéni hit vagy annak hiánya nehezebben érhető tetten, mint az előírt szavak és cselekedetek, amelyek láthatók és hallhatók. És ha legalább az biztos, hogy az hangzott el és úgy történt minden, amit előír és ahogy előírja az egyház, akkor hátha remélhetjük, hogy nagy baj nem lehet, talán a szándék is megfelelő volt. Mert ha a szándék nem arra irányul, amire az egyházé, nem jön létre a szentség, nem történik meg a szentmise.

Tavaly, miközben egy frissen szentelt pap a keresztségről készült régi videót nézte, fölfigyelt arra, hogy az őt keresztelő többes szám első személyben mondta a formulát. Kétely támadt benne, amit a Hittani Kongregáció is megerősített: nem volt

érvényes a keresztsége, következésképpen a többi sem, amiket azóta fölvelt, beleértve a papszentelést is. Tehát nem legyintett a Hittani Kongregáció, hogy „supplet ecclesia” (az egyház kipótolja)...

Ha pedig a téves hitbéli fölfogásból eredő rossz ragozás érvénytelenné tette a keresztséget, joggal tehető fel a kérdés, hogy végezheti-e a pap saját szavaival az egyház szándéka szerint a szentmisét, ha nem hiszi, amit az egyház hisz, és így érvényes-e az általa végzett szentmise. Nyugtalanító kérdések. Mert mit tegyen például a németországi szent maradék, akinek püspökei és papjai nagy tömegben és nyilvánosan tagadják meg az egyház tanítását; hiheti-e, hogy ezek a fölszentelt egyháziak tényleg szentmisét mondanak, amikor éppen nem égbekiáltó bűnökben megátalkodó emberek bűnös kapcsolatát áldják meg?

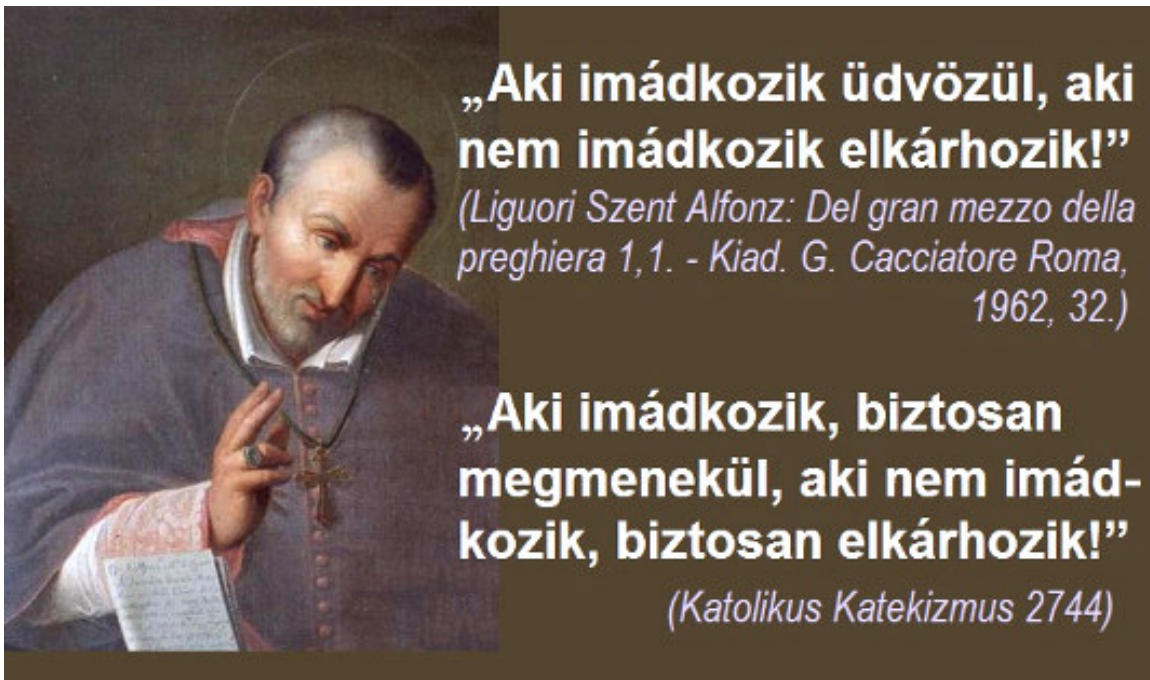
Az érvényességen kívül, ami nehezebben ítélni lehet, van olyan, amit viszont minden hívő biztosan tudhat, és életbevágóan fontos szem előtt tartania: a hitetlen pap veszélyezteti a rájuk bízottak hitét. És mivel a hitelenség nyomot hagy, fölismerhető szavakból, tettekből. Ébernek kell tehát lenni, és aki fölismeri ennek jeleit, meneküljön onnan! Ne sajnáljon erőfeszítéseket tenni azért, hogy hívő pap által bemutatott szentmisére jusson el, ahol sem az érvényesség kérdése, sem a hit veszélyeztetése nem merül föl. Mert a hit hallásból ered, és a hallásból eredő hit elmélyítése is hallásból, az áthagyományozott hittételek megismeréséből származik. Az ehhez való ragaszkodás szükséges és elengedhetetlen föltétele a hitben való megmaradásunknak, ez a hittől való elsodródásunk ellenszere.

És még egy jó tanács katolikus szülőknek: ne bízzátok csak a hitoktatóra gyermekeitek hitre nevelését! Mert ha egy megyei jogú városban a plébános retorzió nélkül taníthatja, hogy a meghalt kisgyermekek angyallá válnak, akik a földre visszatérve őrzőangyalaivá lesznek más embereknek, és ugyanez a plébános választja ki a város hitoktatóit, mire számíthatnak a gyermekeitek tőlük?

Fontoljátok meg, hogy ha gyermekeitek az igaz hitet megkapják, mindent megkapnak. Tanítsátok meg nekik a hitvallást, a tízparancsolatot, az imákat kívülről! Magyarázzátok el nekik. Tanítsátok őket az éberségre. Keressétek meg a régi kis- és középkatekizmusokat; azokat, amelyek nem lírai és homályos betétekkel operálnak, hanem „bántóan” egyenesen és egyértelműen fogalmaznak a hit dolgairól kérdés-felelet formában. Ha annyi évszázadon keresztül ezekkel az eszközökkel eredményesen élt az egyház, akkor tán most is segíteni fog, hogy el ne sodródjunk.

LIGUORI SZENT ALFONZ

Nápoly közelében született 1696-ban. A római és a kánoni jog doktora. Pap lett, és megalapította a Megváltóról nevezett társulatot, az ún. redemptoristákat. Prédikációiban arra törekedett, hogy a nép katolikus hitéletét előmozdítsa. Könyveket is írt, főként morális témákban. Az erkölcstudomány igazi mestere. XIII. Kelemen pápa 1762-ben Santa Agata dei Goti püspökévé nevezte ki. E tisztségétől hamarosan megvált. Rendtársai között halt meg a campaniai Nocera de Paganiban 1787. augusztus 1-jén.

FŐPLÉBÁNIÁNK HIRDETÉSEI

(Évközi 18. vasárnap: Liguori Szent Alfonz)

- 1./ Ma de. 9 órától havi szentségimádás, $\frac{3}{4}$ 10-től pedig szentséges litánia lesz.
- 2./ Szerda Vianney Szent János emléknapja, csütörtök Havas Boldogasszony, első péntek pedig Urunk színeváltozásának ünnepe a reggeli 7-es szentmise után Jézus Szíve-litániával.
- 3./ Jövő vasárnap tartjuk az augusztusi nagygyűjtést.

HETI MISEINTENCIÓK

Szombat 19 h G	+Schel Péterné Ilona OB. (21-én temettük)	É
<u>ÉVKÖZI 18. VASÁRNAP: Liguori Szent Alfonz; augusztus 1.</u>		
8 h G	+Keresztúri Mária	É
9 h H	csöndes szentségimádás, a végén litánia	É
10 h G	Propopulo; élő Ibolya hálaadása 75. születésnapon	É
Hétfőn és kedden nincs szentmise!		
Szerda 7 h	Andreas vivens sac. gratiarum actio in die nativitatis	É
Csütörtök 19 h	+Emil és István	É
Péntek 7 h	Jézus Szíve tisztelete, engeszt. É; 7.40 h Jézus Szíve-litánia	É
Szombat 19 h G	+Csepela Jánosné Márta édesanya OB.	É
<u>ÉVKÖZI 19. VASÁRNAP: Szent Domonkos; augusztus 8.</u>		
8 h G	+Keresztúri Károly és neje Mária, vmint +Károly fiuk	É
9 h G	Kanalas Richárd Efraim keresztelője	CS
10 h G	+Katalin (4. évf.)	É